

Piatok 17. novembra 2017

Piesne: ES č. 493, 496

Text: 2K 6, 1 – 10

*„Nikomu v ničom nedávame pohoršenia, aby naša služba bola bez hany.“***Zamyslenie nad Božím slovom:**

Ako študenti sme si o sebe mysleli, že môžeme všetko. Boli sme mladí, mali sme zdravie, peniaze nás až tak netrápili a vedeli sme prebdiť aj celú noc pri rôznych študentských hrách. Nie raz sme v tom čase počuli, že mladým patrí svet. Mladým sa podarí všetko. Sú šikovní a dostatočne blázniví, takže nerozmýšľajú nad potenciálnymi následkami. Skutočne, dodnes platí niečo podobné. Ak sa však s odstupom času pozeráme na svoje konanie, na všetky tie hlúposti, tak sa v duchu musíme aj červenat'. A potom sa zamyslime ešte raz. Pamätáte si na nejaké „nevinné“ pestvo, ktoré ste niekedy v mladosti urobili? Keď sa to rodičia dozvedeli alebo prišlo veľké odhalenie, razom sme pochopili, že to nevinné pestvo nebolo až také nevinné. Problém bol ten pohľad rodiča, pred ktorým ste neušli, a takisto vás škrelo, že sa niekto na vás hnevá. Radšej by sme boli, keby sme zakopali vojnovú sekeru, keby sa zvrátené čelo mamy vyrovnalo a na jej tvári bol zas úsmev. Je ľahšie žiť na svete, keď viete, že vás niekto má rád a nehnevá sa. Tento text nám pripomína práve ten pocit, keď máme byť vyrovnaní so svetom, s Bohom, s ľuďmi. My kresťania máme niekedy pocit, že môžeme všetko. Presne ako tí študenti, ktorí sa nazdávajú, že im patrí svet. Ich konanie napokon prinesie neželané vytriezvenie – pestvo sa podarí, ale nie je až také nevinné. V duši, vo vnútri, sa zrazu cítíme stiesnene. Cítíme. A aj keď niekoho nevidíme, vieme, že sa hnevá, a hnevá sa na nás. Hľadáme pokoj a nenachádzame ho, lebo ten nepokoj je v našom vnútri a tam sa skryť nemôžeme. A tak pri všetkom, čo kedy urobíme, spomeňme si na Pána Boha, na Jeho vôľu. On je rodič, pred ktorým sa nedá utiecť. Taktiež si uvedomme, čo On spravil pre nás, aby sme našli pokoj v duši, v srdci, v živote. Tá cena bola príliš veľká. Tak ju prijmime, preukážme trochu vďaky a stojme pevne. Amen.

Modlitba:

Pane, ďakujeme Ti za slobodu, ktorú nám dávaš, a ďakujeme Ti aj za pokoj, ktorý vkladáš hlboko do našich srdc. Ďakujeme i za vôľu hľadať tento pokoj. Nehnevaj sa, že sme mnohokrát Tvoje neposlušné deti, že naše konanie robí vrásky na Tvojom čele. Odpusť nám. Ved' za náš pokoj si zaplatil vysokú cenu. Oslov nás, prosíme, daj nám svojho Ducha a pomáhaj nám, aby sme už viac nepadli. Nech stojíme pevne v Tvojom slove. Amen.

Mgr. Daniel Duraj, zborový farár v CZ ECAV Horná Mičiná a konsenior Zvolenského seniorátu